

A négy gyertya

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer négy gyertya. Annyira nagy volt körülöttük a csend, hogy tisztán lehetett hallani amint beszélgetnek. Azt mondta az első:

– Én vagyok a béke. De az emberek nem képesek életben tartani. Azt hiszem el fogok aludni...

Néhány pillanat múlva már csak egy füstölgő kanóc emlékeztetett a hajdanán fényesen tündöklő lángra. Azt mondta a második:

– Én vagyok a hit. Sajnos az emberek fölöslegesnek tartanak, nincs értelme tovább égnem...

A következő pillanatban egy enyhe fuvallat kioltotta a lángot. Szomorúan így szólt a harmadik gyertya:

– Én a szeretet vagyok! Nincs már erőm tovább égni. Az emberek nem törődnek velem, semmibe veszik, hogy milyen nagy szükségük van rám...

Ezzel ki is aludt.

Hirtelen belépett egy gyerek és mikor meglátta a három kialudt gyertyát felkiáltott:

– De hiszen nektek égnetek kéne mindörökké! Elkeseredésében sírva fakadt.

Ekkor megszólalt a negyedik gyertya:

– Ne félj amíg nekem van lángom meg tudjuk gyújtani a többi gyertyát. Én vagyok a REMÉNY!!!

A gyermek szeme felragyogott! Megragadta a még égő gyertyát és lángjával életre keltette vele a többi.